

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä toukokuuta 2004

N:o 393—399

SISÄLLYS

N:o		Sivu
393	Laki Euroopan metsäinstituuttia koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	1153
394	Laki nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta	1154
395	Valtioneuvoston asetus arava-asetuksen 45 ja 61 §:n muuttamisesta	1156
396	Valtioneuvoston asetus vuonna 2004 toimitettavissa europarlamenttivaaleissa ja kunnallisvaaleissa ennakoäänestyspaikkoina olevista Suomen edustustoista ja niiden toimipaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen muuttamisesta	1157
397	Valtioneuvoston asetus lohenkalastusta koskevista rajoituksista Suomen aluevesillä ja kalastusvyöhykkeellä varsinaisella Itämerellä ja Pohjanlahdella sekä Simojoessa annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta	1158
398	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista	1159
399	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kalojen VHS-taudin vuoksi Ahvenanmaan maakuntaan perustettavasta rajoitusalueesta	1167

N:o 393

Laki

Euroopan metsäinstituuttia koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Joensuussa 28 päivänä elokuuta 2003 tehdyn Euroopan metsäinstituuttia koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntönnäpänosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

HE 26/2004
MmVM 4/2004
EV 41/2004

N:o 394

Laki

nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1472/1994) 2 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta, sekä
muutetaan 2 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohta, 6 a §:n 1 momentti ja lain liitteenä oleva verotaulukko,
 sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentin 6 kohta ja 6 a §:n 1 momentti laissa 1159/1998 sekä verotaulukko laissa 1169/2002, seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *reformuloidulla rikittömällä moottoribensiinillä* tuotetta, joka alla mainittujen ominaisuuksien osalta vastaa asianomaista raja-arvoa:

Ominaisuus	Raja-arvo
Happipitoisuus	$2,0 \leq O_2 \leq 2,7$ paino-prosenttia
Rikkipitoisuus	Enintään 10 milligrammaa kiloa kohden
Höyrynpaine: — tuote, joka on luovutettu kulutukseen 1.6.—31.8., sanotut päivät mukaan lukien	Enintään 70 kPa
— tuote, joka on luovutettu kulutukseen 1.9.—31.5., sanotut päivät mukaan lukien	Enintään 90 kPa

8) *rikittömällä dieselöljyllä* tullitariffin ni-

mikkeeseen 2710 kuuluvaa dieselöljyä, jonka rikkipitoisuus on enintään 10 milligrammaa kiloa kohden;

6 a §

Valtuutetulla varastonpitäjällä on oikeus vähentää verokaudelta suoritettavasta valmisteverosta ja huoltovarmuusmaksusta asianomaisen verokauden aikana moottoribensiinistä talteen otetuista hiilivedyistä verolliseen ja huoltovarmuusmaksun alaiseen kulutukseen luovutuksen perusteella suoritettava valmistevero ja huoltovarmuusmaksu, joiden määrä on tämän lain liitteenä olevan verotaulukon tuoteryhmän 11 mukainen. Vähennysoikeuden edellytyksenä on, että talteen otetut hiilivedyt nesteytetään bensiiniksi verottomassa varastossa.

VEROTAULUKKO

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero	Huoltovarmuusmaksu
Moottoribensiini snt/l				
— reformuloitu rikitön	11	53,85	4,23	0,68
— muu laatu	21	56,50	4,23	0,68
Dieselöljy snt/l				
— rikitön	31	26,83	4,76	0,35
— muu laatu	41	29,48	4,76	0,35
Kevyt polttoöljy snt/l	51	1,93	4,78	0,35
Raskas polttoöljy snt/kg	61	—	5,68	0,28

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2004.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 395

Valtioneuvoston asetus
arava-asetuksen 45 ja 61 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä toukokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arava-asetuksen (1587/1993) 45 ja 61 § seuraavasti:

45 §

Eräpäivät

Aravalainan vuosimaksun erät sekä lyhennykset ja korot erääntyvät puolivuositain helmikuun ja elokuun viimeisenä päivänä.

Valtiokonttori voi lainansaajan hakemuksesta hyväksyä vuokra-aravalainan tai asumisoikeustalon aravalainan eräpäiviksi helmikuun, kesäkuun ja lokakuun viimeisen päivän, jos tämä on perusteltua ottaen huomioon lainansaajan kaikkien aravalainojen eräpäivät suhteessa yhteisön vuokra- tai käyttövastikekertymään.

61 §

Soveltaminen ennen vuosimaksujärjestelmän voimaantuloa myönnettyihin lainoihin

Aravalain 45 §:n 2 momentissa tarkoitettujen lainojen korot ja lyhennykset peritään edelleen velkakirjaehtojen mukaisesti sen estämättä, mitä aravalaissa ja tässä asetuksessa säädetään.

Edellä tarkoitettuihin lainoihin sovelletaan kuitenkin:

1) tämän asetuksen 3, 8, 15, 16, 18 ja 48—58 §:ää siitä riippumatta, mitä velkakirjassa näiltä osin on määrätty;

2) tämän asetuksen 48 §:n 2 momenttia, jolloin uusi lyhennyssuunnitelma on laadittava aina, milloin ylimääräinen lyhentäminen johtuu yksittäisen asunnon lainaosuuden takaisin maksamisesta; sekä

3) tämän asetuksen voimaantulon jälkeen perittävän viivästyskoron suuruuteen tämän asetuksen 50 §:n 1 momenttia, jos viivästyskoroko jäisi velkakirjaehdon mukaista viivästyskorkoa pienemmäksi.

Edellä tarkoitettujen lainojen lyhennykset ja korot erääntyvät puolivuositain maaliskuun ja syyskuun viimeisenä päivänä. Jos laina on kuitenkin myönnetty ennen heinäkuun 1 päivää 1968, ovat eräpäivät kesäkuun ja joulukuun viimeinen päivä. Valtiokonttori voi lainansaajan hakemuksesta hyväksyä puolivuotiseräpäiväksi muun kuukauden viimeisen päivän, jos tämä on perusteltua ottaen huomioon lainansaajan kaikkien aravalainojen eräpäivät suhteessa yhteisön vuokrakeritymään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Helsingissä 13 päivänä toukokuuta 2004

Ministeri *Hannes Manninen*

Ylitarkastaja Anu Kääriäinen

N:o 396

Valtioneuvoston asetus

vuonna 2004 toimitettavissa europarlamenttivaaleissa ja kunnallisvaaleissa ennakkoäänestyspaikkoina olevista Suomen edustustoista ja niiden toimipaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *lisätään* vuonna 2004 toimitettavissa europarlamenttivaaleissa ja kunnallisvaaleissa ennakkoäänestyspaikkoina olevista Suomen edustustoista ja niiden toimipaikoista 18 päivänä maaliskuuta 2004 annetun valtioneuvoston asetuksen (187/2004) liitteenä olevaan luetteloon uusi ennakkoäänestyspaikka seuraavasti:

Valtio	Toimituspaikka	Edustusto	Toimitusaika Europarlamenttivaalit/ Kunnallisvaalit
Venäjä	Nahodka	Suurlähetystön toimipaikka	2.—3.6.2004/ 13.—14.10.2004

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä toukokuuta 2004 ja on voimassa 31 päivään lokakuuta 2004.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Hallitussihteeri Anu Laaksonen

N:o 397

Valtioneuvoston asetus

lohenkalastusta koskevista rajoituksista Suomen aluevesillä ja kalastusvyöhykkeellä varsinaisella Itämerellä ja Pohjanlahdella sekä Simojoessa annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

lisätään väliaikaisesti lohenkalastusta koskevista rajoituksista Suomen aluevesillä ja kalastusvyöhykkeellä varsinaisella Itämerellä ja Pohjanlahdella sekä Simojoessa 8 päivänä maaliskuuta 1996 annettuun asetukseen (258/1996) uusi 2 a § seuraavasti:

2 a §

Valikoiva lohenkalastus

Kalastuslain (286/1982) 6 a §:ssä tarkoitettujen ammattikalastajat saavat 2 §:n 1 momentista poiketen harjoittaa lohenkalastusta enintään kahdella sellaisella isorysällä, josta lohi voidaan hyväkuntoisena päästää takaisin mereen (*valikoiva lohenkalastus*). Valikoivaan lohenkalastukseen käytettävän isorysän rakenteesta säädetään kalastusasetuksen (1116/1982) 14 §:n 2 momentissa sellaisena, kuin se on 5 päivänä helmikuuta 2004 annetussa asetuksessa (83/2004). Valikoiva lohenkalastus saadaan vuonna 2005 aloittaa 7 päivää, vuonna 2006 10 päivää ja vuonna 2007 14 päivää ennen alueellisen kalastuskiellon päättymistä.

Ammattikalastaja saa pitää valikoivalla lohenkalastuksella vuosina 2005—2007 saa-

liiksi saamansa enintään 85 senttimetrin pituisen lohen, vaikka sillä on rasvaevä. Kaikki yli 85 senttimetrin pituiset lohet, joilla on rasvaevä, on kuitenkin viipymättä päästettävä takaisin mereen.

Edellä 2 momentin perusteella saaliina pidetyt lohet tulee myydä erityisellä merkillä varustettuina. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita valikoivan lohenkalastuksen harjoittamisesta.

Tässä pykälässä säädettyä ei sovelleta 3 §:ssä ja kalastuksesta Tornionjoen kalastusalueella annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (319/1998) tarkoitetuilla merialueilla.

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä toukokuuta 2004 ja on voimassa 30 päivään kesäkuuta 2007.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Kalatalousylitarkastaja Harry Kaasinen

N:o 398

Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista

Annettu Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) nojalla:

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi Euroopan yhteisön ulkopuolisista maista (*kolmannet maat*) Suomeen tuotaville eläimille tehtävästä eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta.

Tämä asetus koskee myös kolmannelta maasta Suomen alueen kautta toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan kuljetettavien eläinten eläinlääkinnällistä rajatarkastusta.

Tätä asetusta ei sovelleta Norjasta tuotaviin eläimiin. Norjaan vietäväksi tarkoitettuihin eläimiin sovelletaan mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltioihin vietäväksi tarkoitetuista eläimistä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) *eläimellä* kolmansista maista tuotavia:

- 1.1) nisäkkäitä;
- 1.2) siipikarjaa ja muita lintuja;

1.3) matelijoita;

1.4) sammakkoeläimiä;

1.5) kaloja ja muita vesiviljelyeläimiä, joita ei ole tarkoitettu käytettäväksi elintarvikkeena välittömästi maahantuonnin jälkeen;

1.6) mehiläisiä ja kimalaisia;

2) *eläinlääkinnällisellä rajatarkastuksella* kolmansista maista tuotaville eläimille tehtävää tarkastusta, johon kuuluu asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus;

3) *rajaeläinlääkärillä* eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen tekevää maa- ja metsätalousministeriön palveluksessa olevaa tai maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkinnällistä rajatarkastusta suorittamaan valtuuttamaa lailistettua eläinlääkärinä sekä hänen sijaistaan;

4) *rajatarkastusasemalla* liitteessä 1 mainitussa kunnassa sijaitsevaa maa- ja metsätalousministeriön määräämää tarkastuspaikkaa, jossa eläinlääkinnällinen rajatarkastus tehdään;

5) *rajanylityspaikalla* liitteessä 1 mainittua tullitoimipaikkaa, jonka kautta eläimet tuodaan maahan ja josta ne toimitetaan asianomaiselle rajatarkastusasemalle;

6) *tuontiasiakirjalla* eläimen mukana olevia alkuperäisiä tuontilupia, todistuksia ja muita asiakirjoja;

7) *tuontierällä* samalla kuljetusvälineellä kuljetettavia eläimiä, joilla on yhteiset tuontiasiakirjat ja jotka tuodaan samasta kolmannesta maasta;

8) *asiakirjojen tarkastuksella* eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain nojalla vaadittavien tuontiasiakirjojen tarkastusta;

9) *tunnistuksella* eläinten vertaamista tuontiasiakirjoihin sekä eläimiltä vaadittavien tunnistusmerkintöjen tarkastusta;

10) *fyysisellä tarkastuksella* eläinten kliinistä terveystarkastusta ja siihen mahdollisesti liittyvää näytteenottoa ja laboratoriotutkimuksia;

11) *maahantuojalla* sellaista luonnollista tai oikeushenkilöä tai tämän edustajaa, joka tuo eläimiä kolmannesta maasta Suomeen tai kuljettaa niitä Suomen alueen kautta toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon tai kolmannen maahan taikka joka esittää tuontierän eläinlääkinnällisessä rajatarkastuksessa tarkastettavaksi;

12) *TRACES-viestillä* erityisen TRACES-tietojärjestelmän välityksellä ilmoitettavia tietoja;

13) *jäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota;

14) *yhteisöllä* Euroopan yhteisöä; sekä

15) *rajatarkastustodistuksella* kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten ilmoittamista ja eläinlääkärintarkastuksia koskevan asiakirjan laadinnasta annetun komission asetuksen (EY) N:o 282/2004 liitteen 1 mukaista todistusta (CVED-todistus, eläimet).

3 §

Tuontiehdot

Tuontierä ei saa sisältää eläimiä, joiden tuonti Euroopan yhteisön alueelle on kielletty maa- ja metsätalousministeriön tai komission suojapäätöksellä. Tuonnista ei saa aiheutua eläintautien leviämisen vaaraa.

Jos tuontierä jää Suomeen, eläinten ja tuontiasiakirjojen on täytettävä maa- ja metsätalousministeriön erikseen antamat eläinlajikohtaiset vaatimukset.

Jos tuontierä on tarkoitus kuljettaa Suomen kautta toiseen jäsenvaltioon, eläinten ja tuontiasiakirjojen on täytettävä Euroopan yhteisön

lainsäädännön vaatimukset tai näiden puuttessa määränpäänä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Rajaeläinlääkärin on varmistettava, että määränpäänä oleva jäsenvaltio hyväksyy eläinten maahantuonnin.

Jos tuontierä on tarkoitus kuljettaa Suomen kautta kolmannen maahan, tuontierällä on oltava maa- ja metsätalousministeriön myöntämä lupa kauttakuljetukseen. Lisäksi eläinten ja tuontiasiakirjojen on täytettävä määränpäänä olevan kolmannen maan vaatimukset. Rajaeläinlääkärin on varmistettava, että kyseinen kolmas maa hyväksyy eläinten maahantuonnin.

4 §

Eläinlääkinnällinen rajatarkastus

Eläimet on tuotava Suomeen hyväksytyyn rajanylityspaikan kautta. Maahantuojan on kustannuksellaan toimitettava tuontierä rajatarkastusasemalle. Rajaeläinlääkärin on tehtävä eläimille eläinlääkinnällinen rajatarkastus rajatarkastusasemalla.

Jos rajatarkastusasema ei sijaitse välittömästi rajanylityspaikan yhteydessä, tulliviranomaisen on rajaeläinlääkärin pyynnöstä alustavasti tarkastettava tuontiasiakirjat tuontierän saapuessa rajanylityspaikalle. Tulliviranomaisen on tämän jälkeen ohjattava tuontierä eläinlääkinnällistä rajatarkastusta varten asianomaiselle rajatarkastusasemalle ja ilmoitettava tästä rajaeläinlääkärille. Rajaeläinlääkärin on ilmoitettava rajanylityspaikan tulliviranomaiselle tuontierän saapumisesta rajatarkastusasemalle.

Rajaeläinlääkärin on tehtävä eläimille asiakirjojen tarkastus, tunnistus ja fyysinen tarkastus. Tarkastus suoritetaan komission asetuksen (EY) N:o 282/2004 2 artiklan edellyttämien vaatimusten mukaisesti, jotka ilmenevät myös tämän asetuksen liitteestä 2.

Jos tuontierä täyttää 3 §:ssä mainitut tuontiehdot, sen suhteen on meneteltävä 5 §:n mukaisesti. Jos tuontierä ei täytä tuontiehtoja tai sen epäillä aiheuttavan eläintautien leviämisen vaaraa, sen suhteen on meneteltävä 6 §:n mukaisesti.

5 §

Eläinlääkinnälliseen rajatarkastukseen liittyvät tuontiasiakirjat ja rajatarkastustodistus

Tuontiasiakirjoista ja rajatarkastustodistuksesta säädetään komission asetuksen (EY) N:o 282/2004 artikloissa 2 ja 3. Artiklan 2 vaatimukset ilmenevät myös tämän asetuksen liitteestä 2.

6 §

Toimenpiteet, jos tuontierä ei täytä tuontiehtoja

Jos eläinlääkinnällisessä rajatarkastuksessa todetaan, että tuontierä ei täytä 3 §:ssä mainittuja tuontiehtoja tai jos sen epäillään aiheuttavan eläintautien leviämisen vaaraa, on se palautettava, tai siihen kuuluvat eläimet lopetettava.

Hylkäämisestä tehdään merkintä rajatarkastustodistukseen ja tuontiasiakirjoihin komission asetuksen N:o 282/2004 2 ja 3 artiklan mukaisesti. Artiklan 2 vaatimukset ilmenevät myös tämän asetuksen liitteestä 2. Lisäksi rajaeläinlääkärin on toimitettava tieto hylkäämisestä, siihen johtaneista syistä sekä tuontierän alkuperästä maa- ja metsätalousministeriöön, joka toimittaa tiedon edelleen liitteessä 1 mainituille rajatarkastusasemille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle.

7 §

TRACES-viesti

Jos eläimet on tarkoitus kuljettaa Suomen kautta toiseen jäsenvaltioon, rajaeläinlääkärin on lähetettävä ilmoitus tuontierästä TRACES-viestinä tai jos tämä ei ole mahdollista, telekopiona määräpaikan ja tarvittaessa kauttakulkumaana olevan jäsenvaltion tai -valtioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos eläimet on tarkoitus kuljettaa Suomen kautta kolmanteen maahan, rajaeläinlääkärin on lähetettävä tuontierästä ilmoitus TRACES-viestinä, tai jos tämä ei ole mahdollista, telekopiona poistumispaikan rajatarkastusaseman ja tarvittaessa kauttakulkumaana olevan jäsenvaltion tai -valtioiden toimivaltaisille viranomaisille.

8 §

Tarkastuspäivät ja vuorokaudenajat

Eläinlääkinnällinen rajatarkastus tehdään rajatarkastusasemilla tämän asetuksen liitteessä 1 mainittuina aukioloaikoina. Jos maahantuojia haluaa eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen tehtäväksi muuna aikana, hänen on sovittava siitä etukäteen asianomaisen rajaeläinlääkärin kanssa.

9 §

Yhteisön alueelle saapumisesta ilmoittaminen

Eläinten suunnitellusta saapumisesta yhteisön alueelle rajatarkastusasemalle tehtävästä ilmoituksesta säädetään komission asetuksen (EY) N:o 282/2004 artiklassa 1.

Jos maahantuojia ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta eläinten saapumisesta, voi tulliviranomainen maa- ja metsätalousministeriön ohjeiden mukaisesti määrätä eläimet vietäväksi maasta.

10 §

Maahantuontitilasto

Rajaeläinlääkärin on pidettävä tilastoa kaikista rajatarkastusasemalla tarkastetuista tuontieristä maa- ja metsätalousministeriön ohjeiden mukaisesti.

Jos rajatarkastusasema ei sijaitse rajanylityspaikan yhteydessä, rajanylityspaikan tulliviranomaisen on pidettävä tilastoa kaikista kyseisen rajanylityspaikan kautta tuoduista tuontieristä maa- ja metsätalousministeriön ohjeiden mukaisesti. Tulliviranomaisen on toimitettava tilastot asianomaisen rajatarkastusaseman rajaeläinlääkärille jokaisen kuukauden lopussa.

Rajaeläinlääkärin on tarkastettava rajanylityspaikoilta toimitettavat tilastot ja toimitettava ne yhdessä rajatarkastusasemalla pidettävän tilaston kanssa pyydettyä maa- ja metsätalousministeriöön.

11 §

Poikkeukset

Seuraavia eläimiä saadaan tuoda maahan

kolmansista maista ilman eläinlääkinnällistä rajatarkastusta eikä niitä tarvitse tuoda hyväksytyjen rajanylityspaikkojen kautta:

1) sellaiset yksityishenkilön mukanaan tuomat lemmikkieläimet ja tutkimuslaitoksille koe-eläimiksi tuotavat eläimet, joita ei ole tarkoitettu myytäväksi, välitettäväksi tai muulla vastaavalla tavalla edelleen luovutettaviksi ja jotka kuuluvat seuraaviin eläinlajeihin:

1.1) koirat ja kissat;

1.2) jyräjät ja kanit;

1.3) matelijat;

1.4) sammakkoeläimet; sekä

2) trooppiset akvaariokalat, -äyriäiset ja -nilviäiset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja eläimiä koskevat kuitenkin maa- ja metsätalousministeriön erikseen antamat eläinlajikohtaiset tuontivaatimukset.

12 §

Maksut

Eläinten eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta sekä siihen liittyvistä toimenpiteistä peritään tuontierän tarkastettavaksi esittävältä valtion maksuperustelain (150/1992) ja eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain perusteella määräytyvä maksu.

Eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta an-

Helsingissä 12 päivänä toukokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaaja*

netun lain mukaan maahantuojia tai tämän edustaja vastaa kaikista eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta sekä siihen liittyvistä toimenpiteistä aiheutuneista kustannuksista.

13 §

Rangaistussäännökset

Rangaistuksesta tämän asetuksen 3–5 §:n rikkomisesta säädetään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetussa laissa ja rikoslaissa.

14 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä toukokuuta 2004.

Sen estämättä, mitä 5 §:ssä ja liitteessä 2 säädetään, saavat tässä asetuksessa tarkistetut tuontierän mukana olevat asiakirjat suomen ja ruotsin kielen sijasta olla myös englanninkielisiä siihen saakka, kunnes maa- ja metsätalousministeriö toisin määrää.

Tällä asetuksella kumotaan eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista 7 päivänä tammikuuta 2002 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (15/2002) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Eläinlääkintöylitarkastaja Tarja Lehtonen

**RAJATARKASTUSASEMAT JA RAJANYLITYSPAIKAT SEKÄ NIIDEN
AUKIOLOAJAT ELÄINTEN ELÄINLÄÄKINNÄLLISTÄ RAJATARKASTUSTA
VARTEN**

Rajanylitys- paikkana toimiva tullitoimipaikka	Rajatarkastus- aseman sijaintikunta	Aukioloajat	Eläimet	TRACES-koodi
Helsinki/ satama	Helsinki	8.00 - 16.15 ma-pe	S, H, M	14.001.99
Helsinki-Vantaa/ lentoasema	Vantaa	8.00 - 16.15 ma-pe	M	14.101.99
Vaalimaa/ maantie	Virolahti	8.00-16.15 ma-pe	S, H, M	14.105.99

S = sorkka- ja kavioläimet
H = rekisteröidyt hevoseläimet
M = muut eläimet

ELÄVIEN ELÄINTEN ELÄINLÄÄKINNÄLLINEN RAJATARKASTUS

Eläinlääkärin tarkastuksesta säädetään komission asetuksen (EY) N:o 282/2004 artiklassa 2, jonka mukaan mainitut tarkastukset ja laboratoriokokeet suoritetaan komission päätöksen 97/794/EY vaatimusten mukaisesti. Mainitut vaatimukset on otettu tähän liitteeseen.

1. Asiakirjojen tarkastus

1. Rajaeläinlääkäri tarkistaa, että kolmannelta maasta peräisin olevien elävien eläinten tuontierän mukana seuraavat todistukset täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) kyseessä on alkuperämaan kielellä laadittu alkuperäinen todistus ja että se on laadittu vähintään yhdellä rajatarkastusaseman ja lopullisena määräpaikkana olevan jäsenvaltion virallisella kielellä;

b) siinä viitataan sellaiseen kolmanteen maahan tai kolmannen maan osaan, jolla on lupa viedä yhteisöön;

c) sen muoto ja sisältö vastaavat kyseiselle elävälle eläimelle ja kolmannelle maalle laadittua mallia,

d) se on laadittu yhdelle paperiarkille,

e) se on täytetty kokonaisuudessaan,

f) se on annettu samana päivänä kuin kyseiset elävät eläimet on lastattu niiden kuljettamiseksi yhteisöön,

g) se on laadittu yhdelle vastaanottajalle,

h) sen on allekirjoittanut virkaeläinlääkäri tai tarvittaessa viranomaisen edustaja, jonka nimi ja virka-asema käyvät siitä selvästi ilmi suuraakkosin, ja että kolmannen maan virallinen leima ja allekirjoitus on tehty eri värillä kuin todistuksen teksti,

i) todistusta ei ole muutettu muuten kuin ainoastaan yliviivauksin, joissa on oltava todistuksen antaneen eläinlääkärin allekirjoitus ja leima.

2. Rajaeläinlääkäri tarkistaa kirjallisen sitoumuksen ja tarvittaessa reittisuunnitelman ulkorajalta lopulliseen määräpaikkaan. Kuljettajan on toimitettava nämä asiakirjat rajaeläinlääkärille neuvoston direktiivin 91/628/EY, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 95/29/EY, mukaisesti.

Kirjallinen sitoumus ja ajoreittiä koskeva suunnitelma on laadittava vähintään yhdellä rajatarkastusaseman ja lopullisena määräpaikkana olevan jäsenvaltion virallisella kielellä.

3. Jokaisesta tuontierästä rajaeläinlääkäri kirjaa rajatarkastusasemalla seuraavat tiedot:

- rajatarkastusasemalla kyseiselle tuontierälle annettu numero,

- kyseisen tuontierän rajatarkastusasemalle saapumispäivä,

- tuontierän koko,

- eläinten laji ja käyttötarkoitus sekä tarvittaessa ikä,

- todistuksen viitenumero,

- alkuperämaana oleva kolmas maa,

- määräpaikkana oleva jäsenvaltio,

- tuontierää koskeva päätös,

- jos näytteenotto suoritettu, sitä koskeva viite.

4. Rajaeläinlääkärin ei tarvitse säilyttää hevoseläinten tunnistusasiakirjaa eikä hevoseläinten tilapäisessä maahantuonnissa alkuperäistä terveystodistusta, silloin kun eläimet on rekisteröity hevoskasvatusviranomaisen tai muun eläimen alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen, joka hoitaa kyseisen eläinrodun kantakirjaa tai rekisteriä, taikka kansainvälisen kilpailu- tai urheiluhevostia hallinnoivan yhdistyksen tai organisaation antaman tunnistusasiakirjan avulla.

5. Teurastettaviksi tarkoitettujen hevoseläinten osalta, joiden on tarkoitus kulkea markkinapaikan tai keräilykeskuksen kautta, rajatarkastustodistuksen sekä alkuperäisen terveystodistuksen oikeaksi todistetun jäljennöksen on seurattava hevoseläinten mukana teurastamolle.

6. Rajaeläinlääkäri leimaa kaikkiin eläinlääkärintodistuksiin tai muihin eläinlääkinnällisiin asiakirjoihin, jotka koskevat rajatarkas-

tusasemalla hylättyjä tuontieriä jokaiselle silvulle punaisella värillä sanan "HYLÄTTY".

2. Tunnistus

1. Rajaeläinlääkäri tekee tunnistamistarkastuksen kaikille tuontierän eläimille.

2. Poiketen siitä, mitä edellä 1 kohdassa säädetään, rajaeläinlääkäri tekee tunnistamistarkastuksen vähintään 10 prosentille tuontierän eläimistä ja vähintään kymmenelle koko tuontierää edustavalle eläimelle tuontierää kohden, jos tuontierässä on paljon eläimiä.

Tarkastettavien eläinten määrää on lisättävä ja se voidaan ulottaa kattamaan kaikki asianomaiset eläimet, jos ensimmäisten tarkastusten tulokset eivät ole tyydyttäviä.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kun on kyse eläimistä, joille ei ole yhteisön säännöissä säädetty eläinlääkäri tarkistaa merkinnät vähintään edustavasta määrästä pakkauksia ja/tai kontteja.

Tarkastettavien pakkausten ja/tai konttien määrää on lisättävä ja se voidaan ulottaa kattamaan kaikki asianomaiset pakkaukset ja/tai kontit, jos ensimmäisten tarkastusten tulokset eivät ole tyydyttäviä.

Tunnistamistarkastuksessa tarkastetaan edustavassa määrässä pakkauksia ja/tai kontteja olevat eläimet silmämääräisesti niiden lajin todentamiseksi.

3. Fyysinen tarkastus

1. Rajaeläinlääkäri tekee fyysisen tarkastuksen eläville sorkka- ja hevoseläimille varmistaen erityisesti, että hänen läsnä ollessaan kaikki kyseiset eläimet puretaan kuormasta rajatarkastusasemalla.

2. Rajaeläinlääkäri tekee kyseisille eläimille niiden kuljetuskuntoa koskevan tarkastuksen ja kliinisen tutkimuksen:

a. arvioidakseen onko eläimen kunto riittävä jatkokuljetusta varten. Arvioinnissa on otettava huomioon jo taitetun matkan pituus, mukaan luettuina suoritettavat ruokinta-, juotto- ja lepojärjestelyt. Rajaeläinlääkäri ottaa huomioon myös jäljellä olevan matkan pituuden, mukaan luettuina ruokinta-, juotto- ja lepojärjestelyt kyseisen matkan osan aikana,

b. tarkistaakseen, että eläimen kuljetusväline on neuvoston direktiivin 91/628/EY, sellaisena kuin se on muutettu neuvoston direktiivillä 95/29/EY, säännösten mukainen.

3. Rajaeläinlääkäri tekee kyseisille eläimille kliinisen tutkimuksen. Kliiniseen tutkimukseen kuuluu vähintään:

a) kaikkien eläinten silmämääräinen tutkimus, johon kuuluu yleisarvio eläimen terveydentilasta, kyvystä liikkua vapaasti, nahasta, limakalvoista ja poikkeavista eritteistä,

b) hengitys- ja ruuansulatusjärjestelmien tarkkailu,

c) ruumiinlämmön satunnainen tarkkailu (tätä ei tarvitse suorittaa eläimille, joilla ei ole havaittu a ja b kohtaan kuuluvia poikkeavuuksia),

d) tunnustelua tarvitaan ainoastaan silloin, kun on havaittu a, b ja c kohtaan kuuluvia poikkeavuuksia.

4. Rajaeläinlääkäri tekee jalostukseen tai tuotantoon tarkoitetuille eläimille myös kliinisen tutkimuksen koko tuontierää edustavalle otokselle, joka on vähintään 10 prosenttia eläimistä, mutta kuitenkin vähintään 10 eläintä. Jos tuontierässä on vähemmän kuin 10 eläintä, hän tekee kyseiset tarkastukset jokaiselle tuontierän eläimelle.

5. Rajaeläinlääkäri tekee teurastettaviksi tarkoitetuille eläimille kliinisen tutkimuksen koko tuontierää edustavalle otokselle, joka on vähintään viisi prosenttia eläimistä, mutta kuitenkin vähintään viisi eläintä. Jos tuontierässä on vähemmän kuin viisi eläintä, hän tekee kyseiset tarkastukset jokaiselle tuontierän eläimelle.

Tarkastettavien eläinten määrää on lisättävä ja se voidaan ulottaa kattamaan kaikki kyseiset eläimet, jos ensimmäisten tarkastusten tulokset eivät ole tyydyttäviä.

6. Rajaeläinlääkäri ei tarvitse tehdä seuraaville eläimille eläinlääkäristä tutkimusta:

- siipikarja,
- linnut,
- vesiviljelyeläimet, mukaan lukien kaikki elävät kalat,
- jyräjät,
- jäniseläimet,
- mehiläiset ja muut hyönteiset,
- matelijat ja sammakkoeläimet,
- muut selkärangattomat,

- tietyt vaarallisina pidetyt eläintarha- ja sirkuseläimet, mukaan lukien sorkka- ja hevoseläimet,

- turkiseläimet.

Edellä lueteltujen eläinten kliinisen tutkimuksen on perustuttava koko eläinryhmän tai sitä edustavan otoksen terveydentilan ja käytäytymisen arviointiin. Tarkastettavien eläinten määrää on lisättävä, jos alun perin suoritettavat tarkastukset eivät ole olleet tyydyttäviä. Jos edellä mainituissa tarkastuksissa ilmenee poikkeavuutta, on tehtävä tarkempi tutkimus ja tarvittaessa myös otettava näytteitä.

7. Rajaeläinlääkäri tekee kliinisen tarkastuksen eläville kaloille, äyriäisille ja nilviäisille sekä tieteellisiin tutkimuskeskuksiin tarkoitetuille eläimille, joiden terveydentila on erityisesti varmennettu, ja jotka kuljetetaan valvotuissa ympäristöolosuhteissa sinetöidyissä säiliöissä, kun ilmenee kyseisiin eläinlajeihin tai niiden alkuperään liittyvä erityinen vaara taikka muu sääntöjenvastaisuus.

8. Jäsenvaltioiden on pidettävä eläimiä ainoastaan rajatarkastusasemalla sen aikaa, kun ne odottavat laboratoriotarkastusten tuloksia epäilyttävissä tapauksissa.

9. Rajaeläinlääkäri toimittaa tarkastusten tulokset säännöllisesti kuuden kuukauden väliajoin maa- ja metsätalousministeriön toimitettavaksi edelleen komissioon.

4. Näytteenotto

Rajaeläinlääkäri voi ottaa näytteitä eläimistä maa- ja metsätalousministeriön vahvistaman näytteenottosuunnitelman lisäksi sen varmistamiseksi, että tuontierän tuontiasiakirjassa vahvistetut terveyttä koskevat vaatimukset täyttyvät.

1. Rajaeläinlääkäri ottaa kuukausittain vähintään 3 prosentista tuontieriä serologisen

näytteen. Hän ottaa näytteen vähintään 10 prosentilta tuontierän eläimistä ja vähintään neljästä eläimestä. Jos havaitaan ongelmia, prosenttiosuutta on suurennettava.

2. Rajaeläinlääkäri voi myös ottaa muita näytteitä tuontierän eläimistä mm. jäämien tutkimista varten.

3. Rajaeläinlääkäri ottaa näytteet elävistä kaloista, äyriäisistä ja nilviäisistä sekä tieteellisiin tutkimuskeskuksiin tarkoitetuista eläimistä, joiden terveydentila on erityisesti varmennettu, ja jotka kuljetetaan valvotuissa ympäristöolosuhteissa sinetöidyissä säiliöissä, kun ilmenee kyseisiin eläinlajeihin tai niiden alkuperään liittyvä erityinen vaara taikka muu sääntöjenvastaisuus.

4. Rajaeläinlääkäri lähettää näytteet maa- ja metsätalousministeriön hyväksymään laboratorioon.

5. Jokaisen eläimen osalta, josta näyte otetaan, rajaeläinlääkäri kirjaa seuraavat tiedot:

- tuontiasiakirjan viitenumero ja rajatarkastusaseman lähetykselle antama numero
- eläimen tunnistenumero,
- pyydetty laboratoriotarkastus,
- kokeen tulos ja kaikki suoritettavat seurantatoimet,
- tuontierän lopullisen määrärajan täydellinen osoite.

6. Rajaeläinlääkäri toimittaa 4 kohdassa mainitut tiedot säännöllisesti kuuden kuukauden väliajoin maa- ja metsätalousministeriön toimitettavaksi edelleen komissiolle. Jos näytteiden tulokset ovat positiiviset, rajaeläinlääkäri lähettää jäljennökset eläinlääkärintodistuksesta tai -todistuksista viipymättä määräraikkana olevalle jäsenvaltiolle sekä komissiolle.

7. Rajaeläinlääkäri säilyttää 4 kohdassa tarkoitettuja tietoja vähintään kolme vuotta.

N:o 399

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**kalojen VHS-taudin vuoksi Ahvenanmaan maakuntaan perustettavasta rajoitusalueesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään tammikuun 18 päivänä 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 12 §:n sekä 13 §:n 1 ja 2 momentin ja eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen (1363/1994) 8 §:n nojalla, sellaisina kuin niistä edellinen on osaksi laeissa 809/1992 ja 424/1994:

1 §

Rajoitusalue

Tämä asetus koskee Ahvenanmaan maakunnassa sijaitsevien kalanviljelylaitosten kaloissa todetun virusperäisen verenvuotoseptikemian (VHS-taudin) vuoksi perustettavaa rajoitusaluetta.

Rajoitusalue on Ahvenanmaan maakunta vesialueineen.

2 §

Kasvatettua kalaa koskevat rajoitukset

Rajoitusalueella sijaitsevien kalanviljelylaitosten on viipymättä ilmoitettava kalojen normaalia suuremmasta kuolleisuudesta tai VHS-tautiepäilyistä maakuntaeläinlääkärille.

Elävien viljelykalojen, mädin ja maidin siirtäminen pois rajoitusalueelta on kielletty.

Rajoitusalueella kasvatetut kalat on perattava rajoitusalueella. Kasvatettuja kaloja ei saa kuljettaa pois rajoitusalueelta perkaamattomina.

Rajoitusalueella sijaitsevista kalanviljelylaitoksista peräisin oleva perkausjäte, muu kaloista peräisin oleva jäte ja kuolleet kalat on hävitettävä eläimistä saatavista sivutuotteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ja komission asetuksen (EY) N:o 811/2003 mukaisesti esimerkiksi viemällä hävitettävä aines hyväk-

syttyyn käsittelylaitokseen tai kompostoimalla hävitettävä aines rajoitusalueella. Lisäksi terveistä elintarvikekäyttöön teurastettavista kaloista peräisin oleva perkausjäte voidaan toimittaa turkiseläinten rehuksi rajoitusalueen ulkopuolelle, jos jätteet on ennen kuljetusta käsitelty hapolla maa- ja metsätalousministeriön turkiseläinten rehun eläintauti- ja hygieniavaatimuksista antamassa asetuksessa (34/EEO/2001) säädetyn mukaisesti. Kalaa jalostavissa laitoksissa syntyvä kalajäte saadaan toimittaa turkiseläinten rehuksi myös pakastettuna.

3 §

Luonnonkalaa koskevat rajoitukset

Elävien luonnonkalojen, mädin ja maidin siirtäminen pois rajoitusalueelta on kielletty.

4 §

Kuljetusvälineitä ja kalustoa koskevat rajoitukset

Rajoitusalueen sisäisessä elävien, teurastettujen ja perattujen kasvatettujen kalojen ja näiden perkausjätteiden kuljetuksessa käytetyt ajoneuvot ja kalusto sekä kalanviljelyssä käytetyt välineet ja kalusto on puhdistettava ja desinfioitava ennen niiden kuljettamista pois rajoitusalueelta. Desinfointiin on käy-

Neuvoston direktiivi 91/67/ETY (31991L0067); EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 1
 Neuvoston direktiivi 93/54/ETY (31993L0054); EYVL N:o L 175, 19.7.1993, s. 34
 Neuvoston direktiivi 95/22/EY (31995L0022); EYVL N:o L 243, 11.10.1995, s. 1
 Neuvoston direktiivi 98/45/EY (31998L0045); EYVL N:o L 189, 3.7.1998, s. 12
 Komission päätös 2003/634/EY (32003L0634); EYVL N:o L 220, 3.9.2003, s. 8

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 399

tettava ainetta, joka tehoaa VHS-tautia aiheuttavaan virukseen.

Rajoitusalueelta pois vietävien perattujen kalojen kuljetuksessa käytetty kalusto on pestävä ja desinfioitava kuljetuksen jälkeen ennen uutta kuljetustapahtumaa. Rajoitusalueelta peräisin olevat kalankuljetuslaatikot ja -kontit on pestävä ja desinfioitava ennen niiden mahdollista palauttamista kalanviljelylaitoksille. Desinfiointiin on käytettävä ainetta, joka tehoaa VHS-tautia aiheuttavaan virukseen. Styroksista valmistettuja laatikoita tai pussia kuormalavoja ei saa palauttaa kalanviljelylaitoksille.

Rajoitusalueelle tuotavien elävien kalojen kuljetuskalustolle on suoritettava alkudesinfiointi rajoitusalueella ennen kaluston kuljetamista pois rajoitusalueelta. Perusteellinen pesu ja desinfiointi on suoritettava lähimmässä mahdollisessa paikassa mantereella. Desinfiointiin on käytettävä ainetta, joka tehoaa VHS-tautia aiheuttavaan virukseen.

Maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosasto voi antaa tarkempia ohjeita desinfiointin suorittamisesta.

5 §

Muut rajoitukset

Rajoitusalueella oleviin laitoksiin, joissa

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

VHS-tauti on todettu, sovelletaan lisäksi läänineläinlääkäriin eläintautilain (55/1980) 8 §:n nojalla antamia määräyksiä.

6 §

Poikkeukset rajoituksista

Siirtokielto ei koske tieteellisiin tutkimuksiin ja kalatautien seurantatutkimuksiin toimitettavia perkaamattomia luonnon- ja viljelykaloja, jos kalojen tai näytteiden käsittelystä ei aiheudu VHS-viruksen leviämisvaaraa luonnonvesiin.

Siirtokielto ei koske elävien luonnonkalojen tai niiden mädin siirtämistä tutkimus- tai näyttelykäyttöön, jos kalojen, mädin ja veden käsittelystä ei aiheudu VHS-viruksen leviämisvaaraa luonnonvesiin.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2004.

Tällä asetuksella kumotaan 11 päivänä heinäkuuta 2001 kalojen VHS-taudin vuoksi Ahvenanmaan maakuntaan perustettavasta rajoitusalueesta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (628/2001).

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintöylitarkastaja Riitta Rahkonen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 393—399, 2 arkkia